(३) तृतीयस्यै इत्यनेन मन्त्रेण पलाशशाखाच्छेदने यः शकलो भूमौ पतितस्तमाददीत। पाठस्तु। "तृतीयस्यै दिवः। गायत्रिया सोम आभृतः। सोमपीथाय सन्नयितुम्। वकलमन्तरमाददे" इति। पृथिवीमारभ्य गणनायां येयं तृतीयलोकरूपा द्यौः तस्याः 'दिवः', सकाशात् गायत्रीछन्दोदेवतया 'सोमः' वल्ल्यात्मकः, 'आभृतः' समानीतः, 'सोमपीथाय' दिवः सकाशादानीतस्य सोमस्य पानाय, 'सन्नयितुं' सान्नाय्यं कर्त्तुं, 'अन्तरं वकलं' पलाशशाखाया अभ्यन्तरं यच्छकलं तत्, 'आददे' स्वीकरोति। अयमर्थः, पर्णवल्कैरातञ्चनं कृत्वा तेन निष्पन्नेन दध्ना सान्नाय्येन कृत्वा तच्छेषेभिहितः सोमः पीतो भवति, दध्ना मन्त्रेण सोमीकरणात्। तथा वातञ्च न मन्त्रब्राह्मणे समाम्नातं, सोमेन त्वा तनच्मीन्द्राय दधीत्याह सोममेवैनत्करोतीति॥

(४) आपो देवीरिति सान्नाय्यपात्राणि प्रोक्ष्यमाणान्यभिमन्त्रयेत्। पाठस्तु। "आपो देवीः शुद्धाः स्थः। इमा पात्राणि शुन्धत। उपातङ्क्षाय देवानाम्। पर्णवल्कमुत शुन्धत" इति। 'देवीः' द्योतनात्मिकाः, हे 'आपः', यूयं खत एव 'शुद्धास्थ', तस्मादिमानि 'सान्नाय्य'पात्राणि', शोधयत। ततो 'देवानां', सम्बन्धि यत् 'उपातङ्क्षम्' आतञ्चनं, तदर्थं 'पर्णवल्क'' नूतन पलाशशकलमपि, 'शुन्धत' शोधयत॥

(५) अथातञ्चनमन्त्रमाह। "पयोग्टहेषु पयो अग्नियासुषु। पयो वत्सेषु पय इन्द्राय हविषेऽश्रियस्व। गायत्री पर्णवल्केन।